

10th September 1960] [Sri T. S. Ramaswami]

தகவல் அனுப்பாததால் 13 மாணவர்களுக்கு ஏற்குறைய ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் ஒன்று சம்பளம் கட்ட வேண்டும், அல்லது படிப்பை விடவேண்டும் என்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. அண்ணனுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்திருக்கிறது, தம்பிக்கு கிடைக்கவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. இந்த முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, "Vetan" community finds a place in the list of Scheduled Castes under the head "Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district". The Collector of Kanyakumari has reported that the communities 'Vetar', 'Vettar' and 'Vettaikarar' are synonymous to 'Vetan' community. He has therefore recommended that the above communities may be bracketed with "Vetan" community in the list of Scheduled Castes under the head "Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district".

The lists of Scheduled Castes and Scheduled Tribes can be amended only by the Government of India. It is, therefore, proposed to address the Government of India to amend the list of Scheduled Castes as suggested by the Collector of Kanyakumari. Pending amendment of the list the Collector of Kanyakumari has been asked to issue instructions to the educational institutions to treat 'Vetar', 'Vettar' and 'Vettaikarar' communities as synonymous to 'Vetan' community and to extend to them all the concessions to which the Scheduled Castes are entitled.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) AMENDMENT BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 32 OF 1960).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move that the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960) be taken into consideration.

Sir, I shall briefly explain the main provisions of this simple Bill. Condition 16 of the conditions of licence for the exhibition of cinematograph films under the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955), provides that the licence shall be subject to cancellation or suspension for the breach of any of the conditions specified in it. As there is no specific provision in the said Act in this behalf it is proposed to amend the Act, so as to empower the licensing authority to revoke or suspend a licence in cases where such licence has been obtained by fraud or misrepresentation or where the licensee has failed to comply with the provisions of the Act or the rules made thereunder or any of the conditions or restrictions upon or subject to which the licence was granted.

Sir, under the existing provisions of the Act any person aggrieved by the decision of the licensing authority refusing to grant a cinematograph licence or refusing to approve any transfer or assign-

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th September 1960]

ment thereof under section 5 or refusing to grant permission under section 5-A, has a right of appeal against such decision. There is however no provision in the Act for appeal against the order of the licensing authority granting or approving the transfer of a licence under section 5 or granting permission under section 5-A. The Bill makes provision for appeal in this behalf. The Bill also seeks to empower the appellate authority to stay the orders of the licensing authority pending final orders on the appeal.

These are the simple provisions which are contained in this amending Bill and I commend this for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: Motion moved :

“That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960) be taken into consideration.

SRI J. MATHA GOWDER :

இந்த மசோதா ஒரு சிறிய மசோதாவானாலங் கூட வரவேற்கத்தக்க நல்ல அம்சங்கள் கொண்ட மசோதா. சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கு முன்பு கலெக்டர் ஒருவருக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்துவிட்டால் லைசன்ஸ் கிடைக்காதவர்கள் அப்பீல் செய்து கொள்ள இடம் இல்லாத நிலைமை இருந்தது. இந்த மசோதாவின் மூலம் அந்த நிலைமை மாறி அப்பீல் செய்து கொள்ளும் முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாக இருக்கிறது. ஜில்லா அளவிலே லைசன்ஸ் ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டால் மற்றவர்களுக்கு அப்பீல் செய்ய உரிமை இல்லையென்று இருக்கும்போது எல்லாத் தேவைகளுக்கும் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டிலே “ரிட் பெடிஷன்” போட வேண்டியதாக இருந்தது. இப்போது அப்பீல் செய்ய வழி செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம்.

கொட்டகைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கும்போது சுகாதார வசதியைப் பொறுத்த மட்டில் கலெக்டர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்குக் கொட்டகைகளில் ஐந்து அல்லது ஆறு கக்கூஸ்கள்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சினிமாவுக்கு வரும் கூட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, அதுவும் புதுப் படங்களுக்கு வரும் கூட்டத்தைப் பார்க்கும்போது அந்த அளவு கக்கூஸ்கள் போதாது என்பதை உணர வேண்டும். அந்தக் கக்கூஸ்களை சுகாதார வசதிக்கு ஏற்ற முறையில் கட்ட வேண்டும். சென்னையில் கூட அந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஒருவர் மூத்திரம் பெய்து விட்டு போன நிடத்தின் வழியாகவே மற்றவர்கள் நடந்து செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒருக்கால் சினிமாக் கொட்டகைகளுக்குப் போவதில்லையோ என்னவோ தெரியாது. அங்கு சுகாதார வசதி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. கொட்டகைகள் அழகாக அமைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லி லைசன்ஸ் வழங்கிவிடக் கூடாது. சுகாதார வசதிகள் சரியான முறையில் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துத்தான் லைசன்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[10th September 1960]

SRI S. LAZAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, இங்கு மசோதா ரூபத்தில் வந்திருக்கும் திருத்த மசோதாவை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். இப்போது இருக்கக் கூடிய சட்டத்திலே முக்கியமாக ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மசோதா இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாவது திருத்தம், இப்போது லைசென்சிங் அத்தாரிடி, ஒருவர் போடக்கூடிய மனுவை நிராகரித்துவிட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதன் மீது அப்பீல் செய்து கொள்ள முடியாத நிலையை மாற்றி இப்போது போர்டு ஆப் ரெவின்யூவிற்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்பது. அனுமதிக்கப்பட்டாலும், நிராகரிக்கப்பட்டாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். நடைமுறையில் பார்க்கும்போது ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் போர்டு ஆப் ரெவின்யூ, அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கேஸ்களில் கூட பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பீல் செய்த போது ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஒருசில கேஸ்களில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதன் பலகை அடிக்கடி ஹைக்கோர்ட்டுக்கு “ரிட்” தாக்கல் செய்யப்பட்டு அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தொந்தரவு ஏற்பட்டு வந்தது. அந்தச் சிக்கலை மாற்றி அனுமதி கொடுக்கப்பட்டாலும் சரி, மறுக்கப்பட்டாலும் சரி, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்று மாற்றியமைத்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியது. அதோடுகூட அப்பீல் போர்டு ஆப் ரெவின்யூவிற்கு என்று சொல்லும் போது அவர்கள் “ஸ்டே” செய்யலாம் என்று மாற்றியமைக்கிறோம். ஏற்கனவே, “ஸ்டே” செய்து வந்தார்கள். அதிலே “ஸ்டே” பற்றிய சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. சட்டத்திலேயே “ஸ்டே” செய்யலாம் என்று திருத்தி இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

மேற்கொண்டு சில திருத்தங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றி சொல்லுவதற்கு முன்னால் இப்போது இருக்கக் கூடிய சட்டத்தில் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவைகளையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது ஒருவர் சினிமா கொட்டகைக்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று மனு கொடுப்பாரானால், இப்போது இருக்கக் கூடிய சட்டப்படி அதற்குள்ள அதிகாரி மாவட்டக் கலெக்டர் ஆவார். அவர் லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால் இரண்டு வித சர்ட்டிபிகேட்டை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. “நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட்” கொடுக்க வேண்டும். நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட்” கொடுப்பதற்கு முன்னால் இதிலே இருக்கக்கூடிய விதிகளின்படி எந்த இடத்தில் சினிமா கொட்டகை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கலெக்டர்களுக்கு இருக்கும் பல அலுவல்களின் காரணமாக அவர்களால் இதையெல்லாம் நேரடியாகப் பரிசீலிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் அதைக் கீழே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இப்போது நடைமுறையில்

[Sri S. Lazar] [10th September 1960]

இருப்பது, தாசில்தார் அந்த இடத்திற்குச் சென்று பரிசீலனை செய்கிறார்கள். பரிசீலனைக்குப் பிறகு தாசில்தார் ஒரு “கொஸ்டினரை” பூர்த்தி செய்கிறார்கள். அதிலே கடைசியாக அவருடைய (தாசில்தாருடைய) அபிப்பிராயம் என்ன என்று கேட்கப்படுகிறது. அது தவறான முறை என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கடைசியாக எழுதுகிறார்கள்—

‘I recommend that licence may be issued’.

‘I recommend that licence may not be issued to a particular applicant’.

ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் ஸ்டாச்சடரி அதாரிடி என்று ஒருவரை ஏற்படுத்துகிறோம். இந்தச் சட்டத்தின்படி ஸ்டாச்சடரி அதாரிடி கலெக்டர். கலெக்டர் “இன்டிபெண்டெண்ட்” ஆக முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கும்போது அவருடைய எண்ணத்தை மாற்றியமைக்க வழி இல்லாமல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் மட்டும் அவர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டுமே தவிர, இன்னொருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று ஒருவர் சொல்வது தவறு. இந்தச் சட்டத்திலே மட்டுமல்ல, மற்றைய சட்டங்களிலும் இந்த மாதிரி நிலை இருக்கிறது. “இன்டிபெண்டெண்ட் ஜட்ஜ்மெண்ட்” வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமே தவிர, அவர்களுடைய எண்ணத்தை மாற்றும் வகையில் இன்னொருவர் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கும் நிலை இருப்பது சரியல்ல. உயர்நீதி மன்றங்களில் கூட இதைப் பற்றிக் குறை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஆகையால், இது போன்ற மனுக்கள் தாசில்தார்களுக்குச் செல்லும் போது, அவர்கள் அதில் இருக்கும் fact என்ன என்பதைப் பற்றி தெரிவிக்கவேண்டுமே தவிர, “கடைசியாகத் தன்னுடைய கருத்து என்ன” என்பதைப்பற்றித் தெரிவிப்பதானது, பொதுவாக மனுச் செய்துகொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும். அத்துடன், அந்தந்த தாசில்தார்களும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் ஒரு வேளை தவறான போக்கில் போகக்கூடியவர்களாக இருந்தால், துஷ்பிரயோகம் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆலோசனைகளைக் காண்பித்து, “பார்த்தீர்களா, உங்களுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம்” என்று தவறான முறையில் நடந்து கொள்வதற்கு இடம் கொடுப்பதாக அமையும். ஆகையால், அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரணமாக, ஒருவர் மனுச் செய்துகொண்டால், அதன் மீது ஒரு தவறு ஏற்படுமானால், லைசென்ஸை ஸஸ்பெண்டு செய்யலாம் என்று அதிகாரம் கொடுப்பதாக இப்பொழுது நாம் சொல்கிறோம். ஆனால், நடைமுறை விதிகளிலே இருக்கிறது. அதைச் சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஸ்பார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அதன் மீது அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

10th September 1960] [Sri S. Lazar]

ஆனால், இதுபோன்று ஸஸ்பென்ஷனை ரிவோக் பண்ணி அவர்கள் உத்தரவு போடும்போது நடைமுறையில் தர்ம சங்கடமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏதாவது தவறுதல் ஏற்பட்டு, 10—9—1960 அன்று முதல் கொட்டகை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அன்றைய தினம் காலையில் தான் “லைசென்ஸ் லைசென்ஸ்தாரருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவு கிடைக்கும்போது, அதன் மீது அப்பீல் செய்து கொண்டு மாற்றியமைப்பதற்கே வசதி ஏற்படாத முறையில் அது உடனடியாக அமுல் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால், எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம், சினிமாத் துறையிலே இருக்கும் கஷ்டம் என்ன வென்றால், அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் சம்பந்தப்பட்ட படங்களை அட்வான்ஸாக புகு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இன்னும் சுவரொட்டிகள் போன்ற விளம்பரச் சாதனங்களையும் முன்னாலேயே செய்து வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, திடீரென்று “லைசென்ஸ் நிறுத்தப்பட்டது” என்று உத்தரவு போட்டால் நடைமுறையில் சங்கடங்களுக்கு அவர்கள் உள்ளாவார்கள். குறைந்த பட்சம் நான்கு நாட்கள் முதல் ஒரு வாரமாவது காலவரை வைத்து அதற்குப் பிறகு உத்தரவு அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்ற நிலைமையிலே உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவேண்டும். நடைமுறையில் அப்பீல் இருக்கவேண்டுமென்று வகைசெய்கின்றோம். அப்பீலுக்கு வகைசெய்யும்போது “ஸ்டே” கொடுப்பதற்குக் கூட அதிகாரம் வழங்குகிறோம். அப்படி அதிகாரம் வழங்கினால், அதை நடைமுறையில் அமுல் நடத்த முடியாத நிலைமையில் என்றையதினம் கொட்டகை நிறுத்த வேண்டுமோ, அன்றைக்கே நிறுத்த உத்தரவு கிடைக்கும் முறையில் செய்வது அங்கே நடைமுறையில் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. விதிகளின் ரூபமாகவே செய்துவிடலாம். சட்டம் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. விதிகளை மாற்றி இதுபோன்று “ஸஸ்பென்ஷன் அண்டு ரிவோக்கேஷன்” செய்யும்போது, குறைந்தது ஒரு வார காலம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே இருக்கும் முக்கியமான திருத்தம் இதுதான். லைசென்ஸிங் அதாரிடிக்கு—கலெக்டருக்கு—ஒரு லைசென்ஸை ரிவோக் செய்யவோ அல்லது ஸஸ்பெண்டு செய்யவோ அதிகாரம் விதிகளில் வழங்கியிருக்கிறோம். அதைச் சட்ட ரூபமாக இப்பொழுது கொண்டுவருகிறோம். அதற்கு இரண்டு வகையான காரணங்கள் இப்பொழுது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது காரணம், “Misrepresentation of fact or fraudulent representation”. இதுபோன்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, அதன் காரணத்தால் ஒரு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதை ரிவோக் செய்வதில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், ஏதாவது விதிகளுக்குப் புரம்பாக

[Sri S. Lazar] [10th September 1960]

நடந்து கொண்டார் என்ற காரணத்திற்காக ரிவோக் செய்வதோ அல்லது ஸஸ்பெண்டு செய்வதோ மிகப் பெரிய பாதகத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதாக இருக்கும்.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is speaking on clause 4. I would like to remind the hon. Member that we are now having only general discussion.

SRI S. LAZAR : I have to make a general reference to it.

MR. SPEAKER : I have no objection if the hon. Member makes only a general reference. But, I find the hon. Member is going into the details of clause 4. I do not object to it. But, he should not claim a second speech when clause 4 is taken up for consideration.

SRI S. LAZAR : The object in making a reference to this during the general discussion is to enable the Government to bring forward suitable amendments to the clause if found necessary.

MR. SPEAKER : A passing reference to the provisions contained in clause 4 will be quite all right and I do not object to it also. But, when the hon. Member goes into the details, it will be considered objectionable at this stage. That is what I want to impress on the hon. Member. I am not objecting to the hon. Member making a general reference.

SRI S. LAZAR : அதுபோன்ற ஒரு அதிகாரத்தை அவர் களுக்குக் கொடுக்கும்போது, ஏற்கனவே விதிகளில் ஏதாவது ஒரு தவறுதல் நடக்குமானால் விதிகளின் 7-வது பிரிவின்படி ப்ராஸிக்யூட் செய்யலாம் என்று அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ப்ராஸிக்யூட் செய்து அபராதமோ, வேறு தண்டனையோ விதிக்க வாய்ப்பு இருக்கும்போது, இதுபோன்று ரிவோக் செய்வதற்கோ, ஸஸ்பெண்டு செய்வதற்கோ அதிகாரம் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் முறையில் பல காம்ப்ளி கேடெட் ப்ரொஸிஜர் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை இன்னும் சுருங்கச் செய்து கொண்டுவருவோமானால் நடைமுறையில் மிகவும் சுலபமாக இருக்கும். பல கஷ்டங்கள் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. ப்ரொஸிஜர் அதிகமாக காம்ப்ளி கேடெட் ஆக இருக்கும் காரணத்தால்தான் அடிக்கடி உயர்நீதி மன்றத்தில் “ரிட்” தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் கவனித்து தக்கவாறு இந்த மசோதாவை மாற்றி யமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, while supporting this legislation and endorsing all the views expressed by the hon. Member representing the Lalgudi Constituency, I would submit that by this legislation, we propose to vest the executive authority with extraordinary powers. This business of exhibiting cinemas is no doubt a costly business in which large amounts have got to be

10th September 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

invested. At the same time, it is a good source of revenue to the State. Also, those who have got superfluous money—whether it be labourers or other officers—want to spend some time in seeing these cinemas.

Sir, as the law stands at present, under section 9 (1) we have the power to revoke licence only on conviction under the Central Act XXXVII of 1952 and under section 8 of the Madras Act. Now, Sir, we are vesting this power of revocation also in the executive authority. As the section stands at present, for misrepresentation or fraud in getting the licence, we give the executive authority, that is, the licensing authority itself, power to revoke the licence. For breach of rules and conditions governing the grant of licence, we give the same power of revocation. That is no doubt in addition to another penalty that may be prescribed under the Act, that is, conviction; one through the judiciary and the other not through the judiciary. The licencing authority, that is, the District Collector generally acts upon the report of the Tahsildar or Deputy Tahsildar as the case may be. This is a weapon which is likely to be used prejudicially and I would even say, is likely to be misused. Because, as it is, for getting the 'No Objection Certificate', one has to come up to the Government level and in some cases, matters have to be taken to the High Court through Writ Petitions. On all these, they have to spend large amounts. If for the breach of rules or the breach of conditions of licence, the power of revocation is given to the licensing authority and also the power for suspension, I would submit that the proprietor of the cinema will practically be ruined. He would have entered into previous contracts with other Film Producers or distributors. If all on a sudden the licence is suspended, the cinema proprietor will be put to great difficulty and he would be charged by the producers for breach of contract and he might have to pay very heavy damages to the producers. I am suggesting that this should be exercised with great caution and care. If the power of revocation and suspension is vested with the licensing authority in addition to the power that is already vested in him, I feel that it is an extraordinary power.

Of course, it is a welcome amendment as an appeal is provided. But I would suggest that in such an important and vital matter like this, the appellate authority is defined in the Act itself. New section 9-A says—

'Appeal against revocation or suspension of licence.—(1) Any person aggrieved by the decision of the licensing authority revoking or suspending a licence under sub-section (2) of section 9 may, within such time as may be prescribed, appeal to such authority as the Government may specify in this behalf and such authority may make such order in the case as it may think fit'.

Sir, the Collector is the licensing authority. He acts upon the report of his subordinate. I would suggest that the appellate authority should be a Member of the Board of Revenue (Commercial Taxes) and it should be specified in the Act itself. In the

[Sri R. Srinivasa Iyer] [10th September 1960]

Subordinate Legislation Committee, under similar circumstances, we have suggested that these are provisions which should be in the Act itself so that the Legislature may know what authority the Government propose to appoint as the appellate authority. Once a licence is suspended, consequences are too many and very large. Therefore, a very high authority, I would even suggest a Judge of the High Court—should be the appellate authority in such cases. No doubt, there is power for suspension of the order of suspension or revocation of licence. I must state that even for getting a copy and filing an appeal and coming to Madras, it will take time by which time mischief would have been done. In these circumstances, as suggested by the hon. Member, Sri Lazar, I would also suggest that this punishment of revocation or suspension should be split. In the case of a person who has not obtained a licence by misrepresentation of fraud but who has failed to comply with any of the provisions of this Bill, a mere fine will be more reasonable and I appeal to the Government to accept the amendment of the hon. Member, Sri Lazar.

Also, the following new clause is sought to be provided in section 10 of the Act :—

‘(b) the time within which and the conditions subject to which the appeal under section 9-A may be preferred and the fees to be paid in respect of such appeal’.

Even the power of the appellate authority to extend the time for appeal for getting copies should be properly defined in the Act itself. Of course, it will be in the interest of the party concerned to file the appeal as quickly as possible. Even if section 9 (2) is enacted, I would submit that section 9 (1) is not necessary. Once a licence is revoked, the appellate authority may say that the licence should be revoked or not revoked. Section 9 (1) and section 9 (2) do not seem to agree with each other. So, I would suggest that section 9 (1) need not be there or may be suitably amended, or may be made subject to section 9 (2).

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு வந்திருக்கக்கூடிய சினிமா திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே லைசென்ஸ் காலாவதி ஆகி ரென்யூவல் செய்யக்கூடிய காலத்தில் மூன்று வகையான லைசென்ஸ்கள் பெறவேண்டியிருக்கின்றன. அதிலே இரண்டு கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பெறவேண்டியிருக்கின்றன. சர்க்காரிலிருந்து ரெவின்யூ அதாரிடி வந்தவுடன் தான் கலெக்டர் மறுபடியும் ரென்யூவல் செய்துகொடுக்கிறார்கள். அப்படி காலதாமதம் ஆகக்கூடிய காலத்தில் ஒரு நாள், இரண்டு நாட்கள் சினிமாவையே நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. சமீபத்தில் நான் வரும்பொழுது இரண்டு சினிமாக்காரர்கள் லைசென்ஸ் ரென்யூவல் வருவதற்கு இரண்டு நாட்கள் டிலே ஆகிவிட்டதால் சினிமாவை நிறுத்த வேண்டி வந்து, பல நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம்

10th September 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

ஏற்படக்கூடிய அளவிலே நிலைமை இருக்கிறது என்று குறை சொன்னார்கள். இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கக்கூடிய முறையிலே லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை கலெக்டருக்கு கொடுக்கவேண்டும். ரென்யூவலில் எந்தவிதமான தவறே, மோசடியோ அல்லது தப்போ இருப்பதற்கில்லை. லைசென்ஸில் எதுவரையிலும் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற தேதி இருக்கிறது. ரென்யூவல் விண்ணப்பம் செய்துகொண்ட பிறகு, அதற்கு பெர்மிஷன் கொடுப்பது சர்க்காரிடமிருந்து வருவதற்கு டிலே ஆகிறதே தவிர, சினிமாக்காரர்கள் தரப்பில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. லைசென்ஸை ரென்யூவல் செய்வதற்கு விண்ணப்பம் போடும்பொழுது, மறுபடியும் திருப்பி லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. ரென்யூவல் அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டால், அவர்கள் தொடர்ச்சியாக சினிமாக்களை நடத்தக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு ஒரு பெர்மிஷன் கொடுக்கும் அளவுக்கு ஒரு உத்தரவை பிறப்பிப்பார்களேயானால், அது நலமாக இருக்கும். சினிமாக்காரர்கள் படம் வருவதற்கு 2 நாட்கள், 4 நாட்கள் முன்னதாகவே இன்ன படம் இன்ன தேதியிலிருந்து வெளிவரும் என்று விளம்பரப்படுத்திவிடுகிறார்கள். படத்துக்கும் அட்வான்ஸ் பேசி கொடுத்து விடுகிறார்கள். லைசென்ஸ் ரென்யூவல் வருவதற்கு காலதாமதம் ஆனால், குறிப்பிட்ட தேதியில் நடத்த முடியாமல் சினிமாவை இரண்டு நாட்கள், மூன்று நாட்கள் நிறுத்தவேண்டிவந்தால், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வரியும் நஷ்டம் ஆகிறது. படத்திற்கு அட்வான்ஸ் கொடுத்ததும் நஷ்டமாகிறது. இரண்டு தரப்பினருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர, யாருக்கும் அனுசூலம் இல்லை. ரென்யூவல் வருவதற்கு காலதாமதம் ஆனால், அந்தத் தேதியிலிருந்து டாக்ஸ் வசூல் செய்யும்படியான ஐடெம் இருப்பதால், ரென்யூவல் பெடிஷன் வந்தவுடனே ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும். என்னவென்றால், ரென்யூவல் பெடிஷன் அனுப்பினால் போதும், தொடர்ச்சியாக சினிமாவை நடத்தலாம் என்று பெர்மிஷன் கொடுக்க கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சினிமா லைசென்ஸ் வழங்கும் திருத்த மசோதாவிலே இருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களை பரிசீலனை செய்யும் பொழுது, சினிமா நடத்துபவர்களைப்பற்றி பொதுப்படையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு எண்ணத்தைத்தான் அவைகள் பிரதிபலிக்கின்றன என்று தோன்றுகிறது. சினிமா நடத்தக் கூடியவர்கள் பெருவாரியாக பணம் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் என்றும், அவர்கள் லைசென்ஸ் பெறக்கூடிய முறையை இன்னும் நாம் கூடுதலாக கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தைத் தான் இந்த ஷரத்துக்கள் பிரதிபலிப்பதாகத் தெரிகிறது. சினிமா லைசென்ஸ் எடுப்பதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை குறைக்க வேண்டும், அதை எளிய முறையிலே ஆக்கவேண்டும் என்று

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [10th September 1960]

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். லைசென்ஸ் பெறக்கூடிய முறை ஒரு குறிப்பிட்ட நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஷரத்துக்குள்ளே இருக்க வேண்டும். அதிலே இன்று இருக்கக்கூடிய “காம்ப்ளி கேஷன்ஸ்” இல்லாத முறையிலே, எவ்வளவு எளிய முறையிலே இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு எளிய முறையிலே இருப்பது அவசியம். இந்த மசோதா மூலம் எக்ஸ்சிக்யூடிவ் அதாரிடி கொடுத்த லைசென்ஸை அவர்களே ரத்து செய்வதற்குள்ள அதிகாரத்தை பெறுகிறார்கள். இந்த மசோதாவில் இது தான் முக்கியம். இது அவசியம்தான் என்பதை பார்க்க வேண்டும். தப்பாகச் சொல்லி, தப்பு அபிப்பிராயம் மூலம் லைசென்ஸ் பெற்றுவிட்டால் அதை ரத்து செய்வதற்குள்ள அதிகாரம் இன்று எக்ஸ்சிக்யூடிவ் அதாரிடிக்கு இல்லை. அதைப் பெறுவதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது அவசியமா, தேவையா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். தவறாகச் சொல்லி லைசென்ஸ் பெற்று விட்டால் அதற்கு ரூ. 1,000 அபராதம் விதிப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. லைசென்ஸை ரத்து செய்யும் பொழுது, அந்த லைசென்ஸை பெறுவதற்கு குறிப்பிட்ட விஷயங்களிலே “எஸ்சென்ஷியல் பாக்ட்-ல்” வித்தியாசம் இருந்தால் என்று இருக்கிறது. “எஸ்சென்ஷியல் பாக்ட்” என்றால் என்ன? உதாரணமாக சினிமா தியேட்டர்களில் நாம் தீயணைக்கக்கூடிய வாளிகளைப் பார்க்கிறோம், மணல் நிறப்பிய தொட்டிகளும் இருக்கின்றன. தண்ணீர் தொட்டிகளும் இருக்கின்றன. “பையர் எக்ஸ்டிங்குவிஷர்கள்” இருக்கின்றன. “எஸ்சென்ஷியல் பாக்ட்” என்று சொல்லும்பொழுது, ஒரு குறிப்பிட்ட உத்தியோகஸ்தர் இரண்டு வாளிகளில் போதுமான தண்ணீர் இருக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். அல்லது மணல் தொட்டியில் போதுமான மணல் இல்லை என்று சொல்லலாம். அதுவும் “எஸ்சென்ஷியல் பாக்ட்” என்று சொல்லலாம். “பையர் எக்ஸ்டிங்குவிஷர்” இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது வெளியில் மூடி மாத்திரம் எண்ணிக்கைக்கு இருந்துவிட்டால் சில பேர்கள் திருப்தி அடைந்துவிடுவது உண்டு. அதிலே உள்ளே தீயணைக்கக் கூடிய காஸ்டிக் சோடா திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது, “லோட்” செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எல்லோரும் பரிசீலனை செய்வதாகத் தோன்றவில்லை. இன்றைக்கு எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யும் பொழுது, “எஸ்சென்ஷியல் பாக்ட்” எது என்று நிர்ணயம் செய்யும்பொழுது, உத்தியோகஸ்தர் மனது வைத்தால் வேண்டுமென்றால் லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம், வேண்டாம் என்று அபிப்பிராயம் இருந்தால் லைசென்ஸை கொடுக்காமல் ரத்து செய்யக்கூடிய சர்வ அதிகாரமும் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு இந்த மசோதாவின் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

ஆதலால், “ரிவோக் ஆர் ஸஸ்பென்ட்” என்று போட வேண்டியது அவசியமில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். வேண்டுமானால், தண்டனை விதிக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்

10th September 1960] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

கோரினால், அப்படிச் செய்யலாம். ஆனால், எக்ஸ்சியூடிவ் அதாரிடிக்கு இவ்வளவு பரிபூரணமான அதிகாரம் கொடுப்பது நல்லதல்ல.

அதற்குப் பிறகு, அப்பீல் ப்ரொவிஷனை வரவேற்கிறேன். ஆனால், முதலில் சட்ட பூர்வமாக இவ்வளவு அதிகாரம் கொடுப்பது ஸினிமாக்காரர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சினிமாக் கொட்டகை வைத்திருப்பவர்கள், கொட்டகையை காண்டிராக்ட் பேஸிஸில் பேசுகிறார்கள் ; லைசென்ஸை ரத்து செய்தால் அவர்களுக்கு அதிகமான நஷ்டம் ஏற்படும். வழங்கியிருக்கும் லைசென்ஸை ரத்து செய்ய இவ்வளவு அதிகாரம் எக்ஸ்சியூடிவ் அதாரிடியிடம் கொடுப்பது ஆபத்தாக இருக்கும். ஆகவே, கனம் லால்குடி அங்கத்தினர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், இந்த திருத்த மசோதாவை முழுமனதோடு ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதை, சில ஜட்ஜ்மெண்டுகளைப் பார்த்திருந்தால், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அவசியம் புரிந்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஸினிமாப் போடுகிறவர்கள், கலெக்டருக்கு அப்ளை செய்கிறார்கள் ; லோகல் அதாரிடியும் ரெகமண்டேஷன் செய்ய வேண்டும் ; போலீஸ் அதாரிடிக்கும், ட்ராபிக் பாயிண்ட் ஆப் வ்யூ, சம்பந்தமாக ஒன்றும் தவறில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். அதன் பிறகு நோ அப்ஜக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது, நாலு பர்லாங்குக்குள்ளே இரண்டு ஸினிமாக்கள் ஓடக்கூடாது என்பது செக்ஷன் 14 (2)-ல் இருக்கிறது. இரண்டு இருந்தால், ஆன் கம்பேரிடிவ் மெரிட்ஸ் எது சிறந்தது என்று பார்த்து முடிவு செய்து கலெக்டர் உத்தரவு போடவேண்டும். உத்தரவு போட்ட பிறகும், அப்பீலுக்கு யார் வரலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது அக்கார்டிங் செக்ஷன் 5 (7) ஆப் தி ஆக்ட். இங்கே போர்ட் ஆப் ரெவினியூவிற்கு அப்பீலுக்கு வருகிறார்கள். நாலு பர்லாங்குக்குள்ளே ஸினிமா வைக்க கடைசியாக கேட்போரையும் ரெஸ்பான்டெண்டாகச் சேர்த்தே தீரவேண்டும். நாலு பர்லாங்குக்குள்ளே அடுத்தவருக்கு வழங்கக் கூடாது என்கிறார் அப்பீல் போடுபவர். ஆனால், பழைய சட்டப்படி, அண்டர் செக்ஷன் 5 (7), யு கேன் அப்பீல் எக்ன்ஸ்ட் ரெப்யூசல் டு கிராண்ட் அப்பீல் செய்யும் போது கொடுத்தவரைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக நீதி மன்றங்களிலே ரிட் பெடிஷன்கள் 1045 ஆப் 1959, ரிட் அப்பீல் 102 ஆப் 60 . . . (குறுக்கீடு),

The number is very correct. The Legal Department is here. The hon. Member can verify.

ரீரிங் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், கொட்டகையை லீசுக்கு எடுக்கிறார்கள்; பிறகு எக்ஸ்சியூடிவ் வாங்குகிறார்கள்; ஒரு மெஷின் ரூ. 25,000 ஆகிறது. பிறகு எலெக்ட்ரிசிட்டி சர்ட்டிபிகேட், அந்த சர்ட்டிபிகேட், இந்த சர்ட்டிபிகேட் என்று வாங்க

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [10th September 1960]

ஆயிரம் ரூபாய்வரை செலவழிக்கிறார்கள். இதன் நடுவில், நாலு பர்லாங்குக்குள் இன்னும் நாலுபேர் அப்ளை செய்கிறார்கள். கலெக்டர் இஷ்டம் போல் லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம். அபலேட் அதிகாரிக்கு அதை விசாரிக்க அதிகாரம் இல்லை. கலெக்டர்கள் கொடுப்பது சில சமயங்களில் நியாயமாக இருக்கிறது, சில சமயங்களில் நியாயத்திற்கு புறம்பாக இருக்கிறது. ஆகவே இது ஒரு சைகில் போல் சுற்றி சுற்றி வருகிறது. அவர், செக்ஷன் 11 படி எக்சம்ஷன் வாங்க அரசாங்கத்திற்கு எழுதுகிறார். இதன் மத்தியில், கோர்ட்டில், ரிட் அப்ளிகேஷன் வருகிறது. “உனக்குக் கொடுக்கவில்லையென்றால் கேள். அவனுக்குக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்ல உனக்கு அதிகாரம் இல்லை” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். “எங்களுக்கு அது நாலு பர்லாங்கா இரண்டு பர்லாங்கா என்பது பற்றி யெல்லாம் கவலையில்லை” என்கிறார்கள். சட்டபடி,

There can be appeal only against refusal to grant a licence. Grant made by the Collector cannot be questioned by Appellate Authority.

ஆகையினால், என்.ஓ.சி. வாங்குவதற்கு முன், கலெக்டரிடம் போய், பார்ம் ஸி கொடுப்பதற்கு முன்பு கேட்கிறார்கள். அதற்குள் அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருப்பதாக அவர் சொல்கிறார். இந்த நடவடிக்கைகள் நடந்துதீர, 3 வருஷம் ஆகிறது. ஆனால் சைட் ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் லீஸ் எடுத்திருப்பார். ஆகவே, பப்ளிக்ஸ்கு இன் கன்வினியன்ஸ் ஏற்படுகிறது. நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ரூ. 40,000, 50,000 போட்டுவிட்டு, அப்பீலுக்கு இடம் இல்லாமல், வக்கீல்களுக்கும் செலவழித்துக்கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். சினிமாவில் ஏதோ லாபம் இருக்கிறது என்று இப்பொழுதெல்லாம் அதில் ஈடுபடுபவர்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. சாதாரண கிராமத்தில் கூட நல்ல வரும்படி வருகிறது. (குறுக்கீடு) வக்கீலும்தான் பிழைக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் சொல்லுவதானால், வக்கீல்களும் பிழைக்க வேண்டும். அந்த முறையில் பேசுவதனால், வக்கீல்கள் சண்டை போடுங்கள் என்று சொல்லுவேன். ஆனால், வக்கீல் என்று நான் இங்கே பேசவில்லை. எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில், ஜனங்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களைப் பார்த்து திருத்துங்கள் என்று கோருகிறேன்.

ப்ரீச் ஆப் கண்டிஷனுக்காக 3 மாதம், 6 மாதத்திற்கு கலெக்டர் ஸஸ்பெண்ட் பண்ணலாம். அதற்கு அப்பீல் கிடையாது, ரிட்டுக்கும் இடம் கிடையாது. மூன்று மாதம், 6 மாதம் முடிவிட்டால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களும் இரெகுலாரிடிக்கு கமிட் பண்ணியிருக்கலாம். ஆனாலும், அவ்வளவு பணத்தையும் இன்வெஸ்ட் பண்ணிவிட்டு, படமுதலாளிகளுக்கும், டிஸ்டிரிப்யூட்டர்களுக்கும் பணம் கொடுத்து, மெஷின்கள் வாங்கி, அப்பீலுக்கும் சான்ஸ் கிடையாது என்றால் எவ்வளவு கஷ்டம் என்று பார்க்க வேண்டும். அம்மாதிரி இருக்கும் குறைகளைத் தீர்க்கத்தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது.

10th September 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் ரொம்பப் பொருத்தமானது, பொது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்ற முறையில் அதை வரவேற்க வேண்டும்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் அதையும் கவனிக்க வேண்டும். கலெக்டருக்குக் கொடுக்கப்படும் அப்ளிகேஷன்களை ஒரு குறிப்பிட்ட டையத்திற்குள் டிஸ்போஸ் செய்ய வேண்டும். நவம்பரில் அப்ளிகேஷன் போட்டால், டிசம்பர், ஜனவரி மாதத்திற்குள் கலெக்டர் அவற்றிற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டும். அதில்லாமல், பல மாதங்கள் கழித்து அந்த அப்ளிகேஷனை எடுத்து, பிறகு “சைட் குடபிளா” என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகளை விட்டு இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணச் சொல்லி, அதன் பிறகும் பல மாதங்களுக்கு ஆர்டர் வருவதில்லை. அவற்றிற்கு வேண்டிய முக்கியத்துவம் அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. அதனால் பொது மக்களும், பணம் போட்டவர்களும் அவதியுறுகிறார்கள். பிறகு இரண்டு வருஷங்கள் கழித்து, Your application for ‘No Objection Certificate’ is rejected. என்று உத்தரவு வருகிறது. இன்னொரு தொந்தரவு என்னவென்றால், அப்ளிகேஷனை டிஸ்போஸ் பண்ண இரண்டு வருஷங்கள் ஆவதினால், அதற்குள், நாலு பர்லாங்குகளுக்குள்ளே, இன்னும் சிலர் இடம் பிடித்து அப்ளிகேஷன்கள், போட்டு விடுகிறார்கள். அப்பொழுது, டேட் ஆப் ப்ரையாரிட்டி, யாருக்கு முதலில் கொடுப்பது என்ற தொந்தரவுகளெல்லாம் வருகின்றன. ஆகையினால், 30 நாட்களுக்குள் பஞ்சாயத்துக்கள் சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்கா விட்டால், “டீமட் டு பி சாங்ஷன்ட்” என்று இருப்பது போல், ஒரு ப்ரிஸ்க்ரைப்ட் டைம் லிமிட்டில் கொடுக்க வேண்டும், வருஷக் கணக்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது, இவ்வளவு நாளில் கொடுக்கா விட்டால், அது கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். அப்படித் திருத்தமுடியுமா என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்து, ஆவன செய்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

ஆகவே செக்ஷன் ஐந்து கடைசி ப்ரோவிசோவில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றால்—

That the application must be disposed of within the prescribed time-limit என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு யோசனையையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்து இதற்குள்ள ரூல்கள், செக்ஷன் இவைகளையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் நலமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த மசோதா வரவேற்கக் கூடியதாகத்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [10th September 1960]

தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் நல்ல முறையில் ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்தால் எவ்வளவோ நலமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. கவுன்சிலுக்கு போக வேண்டியதாக இருக்கும் என்று நினைக்கலாம். இன்றைக்கு கவுன்சில் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. இல்லையானால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, கவுன்சில் கூடுவதற்குள் முடிவு செய்து இதைப் பாஸ் செய்து விட்டு அங்கு அனுப்பலாம் என்று தோன்றுகிறது. எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் நமது உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா வற்றை ஆர அமர தீர ஆலோசனை செய்து ஆழ்ந்து யோசனை செய்துதான் முடிவுக்கு வரக்கூடியவர். ஆகையால் அவர் அப்படியே நடந்து கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அப்படி ஆலோசனை செய்து நல்ல திருத்தங்களைச் செய்து நிறைவேற்றினால் ரொம்பவும் வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும். இதன் மூலமாக அதிகப்படியான வருமானம் வரக் கூடியதாக இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்களை நியமிக்கப்போகிறோம். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்த சினிமாக்கள் மூலமாகத்தான் அதிகப்படியாக வருமானம் வரப் போகிறது. 6,000, 7,000 ரூபாய் வரையில் வரலாம். கலெக்ஷனை பஞ்சாயத்து எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறது. எண்டர்டெயின் மெண்ட் டாக்ஸை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். உண்மையிலேயே பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் நிறுவப்போகும் போது இது எவ்வளவோ சௌகரியமாக இருக்கும். இது காமதேனு மாதிரி இருக்கிறது. ஆகவே எந்த விதமான கஷ்டங்களும் இல்லாமல் இதை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்து நிறைவேற்றினால் நல்ல முறையில் வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள்—அவர் ஜனநாயக பண்பு படைத்தவர்—இதைப் பற்றி நன்றாக தீர ஆலோசனை செய்து நல்ல விதத்தில் இதைக் கொண்டுவருவார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு நல்ல முறையில் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member moving a motion for referring the Bill to a Select Committee? When the motion of the hon. Member came up for referring the Bill to a Select Committee, the hon. Member was not present in the House. The House cannot wait for the hon. Member's convenience. The hon. Member, Srimathi Anandanayaki must wait for the convenience of the House. The hon. Member, if she now wants to move for referring the Bill to a Select Committee, must get the approval of the House and then only she can move the motion. At this stage the Hon. Minister himself cannot accept the moving of a motion for referring the Bill to a Select Committee. It can be moved only with the permission of the House.

10th September 1960]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: My motion for referring the Bill to a Select Committee could not be taken up since I was not present in the House at that time. I am sorry for that. I am now suggesting to the Hon. Minister that the Government themselves can move an amendment like that.

MR. SPEAKER: If the House gives permission, the hon. Member can move the motion for referring the Bill to a Select Committee.

(The House gave permission for the hon. Member, Srimathi T. N. Anandanayaki to move her amendment.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I now move:

'that the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960) be referred to a Select Committee'.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Amendment moved:

'that the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960) be referred to a Select Committee'.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, even though this Cinematograph Act was amended recently, still there has been so much of discontentment among the licensees because there has been so much delay with regard to the issue of licences. There is a lot of corruption and delay. These are due to two important things. If a touring cinema operator applies for a licence, it takes nearly one year or one and a half years for him to get the licence. He has to approach so many authorities right from the Panchayat Board level. These authorities in their own way raise all sorts of objections with the result it takes one and a half years for the operator to obtain his licence. Again the touring cinema operators have to approach the Municipal authorities, the Health Department, the Police, the Magistracy and at last the Electricity Department. Nobody takes any interest in expediting the grant of licence to the licensees.

Another thing is, that on account of this extraordinary delay, the Government stand to lose much of revenue by way of the Entertainment Tax. I, therefore, request the Hon. Minister to see that a time-limit is fixed for each of the concerned authorities for dealing with the grant of cinema licences, so that the licensees may be in a position to get their licences within a reasonable time. It is alleged that the Collector's office staff are minting money in granting these licences. It is also said that the staff in charge of the grant of licences are purposely delaying them and ultimately the issue of licences is delayed very long to the inconvenience of the parties concerned. This is the present state of affairs. Therefore, I request the Hon. Minister to see that a time-limit is fixed for the various authorities for granting the licences. There should be co-ordination and co-operation between all the Departments. I would also like to suggest that instead of asking the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [10th September 1960]

licensees to approach so many authorities, except perhaps, the Health Department, they may be asked to approach only one authority, who should be in a position to go into the question and issue the licences as early as possible. That is why I would request the Hon. Minister to bring in an amendment to this effect. Licences should be issued within a specified period. This is all my submission, Sir.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே விளக்கியபடி இந்தச் சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிவர்த்திக்க இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். ஒன்று, லைசென்சு கண்டிஷன் படியுள்ள ஷரத்துக்கள் சட்டத்தில் இல்லை, அது ஒரு குறைபாடு என்று சபார்டினைட் லேஜிஸ்லேஷன் கமிட்டியில் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்குத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று, லைசென்சிங் அதாரிட்டியின் உத்தரவுக்கு மேல் அப்பீலுக்கு இடம் இல்லாமல் இருந்தது. அதற்கு இப்பொழுது வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பீல், ஸ்டே, இவைகளுக்கு எல்லாம் இப்பொழுது வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இந்த திருத்த மசோதாவின் நோக்கம். இதற்காக ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கும் அனுப்பி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பது இல்லை. அது அவசியமும் இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மாளுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று அவர் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று அவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சினிமா பார்ப்பது என்பது எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் கடுமையாக உழைத்த பிறகு கொஞ்சம் பொழுது போக்காக இருப்பதற்கு சினிமா பார்க்கிறார்கள். அதற்காக பட முதலாளிகள் பணம் போட்டு படங்களை எடுத்தும், தியேட்டர்களைக் கட்டி படத்தைக் கூட்டியும் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்து வருகிறார்கள். அங்கு பொது மக்கள் சென்று படங்களை பார்க்கிறார்கள். அங்கே போய் படம் பார்க்கிறவர்களுக்கு ஒருவித இன்னல்களும் ஏற்படக் கூடாது என்ற காரணத்தால் சில விதிகளை அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றன. இந்த விவாதத்தை முதலில் ஆரம்பித்த ஹீ மாதா கௌடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார், சுகாதார வசதிகள் தியேட்டர்களில் செய்யப்படவில்லை என்று. சுகாதார வசதிகள் செய்யப்பட்டுதான் வருகின்றன. அவைகளை அதிகாரிகள் கவனித்து கொண்டுதான் வருகிறார்கள். நான் போய் பார்த்தேனா பார்க்கவில்லையோ என்று குறிப்பிட்டார். நான் ஏதோ ஒரு முறை எப்பொழுதோ பார்த்தேன் என்றாலும், இப்பொழுது சுகாதார வசதி எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கப்போவதற்கு எனக்கு அவகாசம் கிடையாது. அதை எதிர் பார்க்கவும் முடியாது. இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

10th September 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அவர்களைக் கொண்டு அதை கவனிக்கச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களும் அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள், வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளே யெல்லாம் சரிவரச் செய்வதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம், விதி எல்லாம் இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு இடத்தில் தண்ணீர் தொட்டியில் இல்லை, அதற்காக லைசென்ஸ் ரத்து செய்துவிட வேண்டுமா, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். தொட்டியில் தண்ணீர் வைப்பது எதற்காக என்றால் பயர் சர்வீஸ் பாதுகாப்புக்காக வைக்கப்படுகிறது. தண்ணீர் என்று சொன்னவுடன் சாதாரண தண்ணீர் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. பயர் சர்வீசுக்காக வைக்கப்படக் கூடிய தண்ணீர் அது. அது இல்லாமல் இருந்தால் அதனால் எவ்வளவு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அது முக்கியமான விஷயம். ஒரு முறை அல்ல இரண்டு முறையல்ல அப்படி வைக்காமல் இருந்தால் விட்டு விடலாம். பிடிவாதமாக அப்படி வைக்கவே இல்லை என்றால் அதை எப்படி விடுவது என்பதுதான் தெரியவில்லை. அறிவித்த பிறகும் கூட வைக்கவில்லையானால் அது பெரிய குற்றமாகத்தான் கருதப்படும். பொது மக்களுடைய பாதுகாப்பு அவசியம். இதில் கவனக் குறைவு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் லைசென்சிங் அதாரிட்டிக்கு இருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இல்லையென்றால் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேட முடியாது. பொது மக்களுடைய நன்மையைக் கருதியும் தியேட்டருக்கு வருகிறவர்களுடைய நன்மையைக் கருதியும் தான் இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிகளெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம், சரிவர நடைபெறுவதற்கு அவர்களுடைய கடமையை சரிவர நடத்துவதற்கும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தில் லைசென்சை ரத்து செய்வதற்கு அதிகாரம் இருப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இது புதிது அல்ல. இப்படிப்பட்டது லைசென்சு கண்டிஷனில் ஏற்கனவே இருக்கிறது புதிதாக கொண்டு வரவில்லை. லைசென்சு கண்டிஷன் சட்டத்தில் இல்லையே என்ற குறைபாடு இருப்பதால்தான் அந்தக் குறைபாட்டை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். இப்படி லைசென்சை ரத்து செய்யக் கூடிய அதிகாரம் கலெக்டருக்கும் இருக்கும்போது அவர் நேரில் பார்க்காமல் தாசில்தாருடைய சிபாரிசை வைத்துக்கொண்டு ரத்து செய்கிறார் என்று திரு. லாஸர் குறிப்பிட்டார். கலெக்டருக்கும் ரத்து செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை கொடுத்திருந்தாலும் அவர் நேரில் போய் பார்ப்பது இல்லை. அவருக்குக் கீழே தாசில்தார் இருக்கிறார். தாசில்தார் போய் பார்த்து அவர் எழுதி அனுப்புகிறார். கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தாலும் அவருக்கு கீழ்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th September 1960]

இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக்கொண்டுதான் எழுதச் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் எழுதியதை வைத்துக் கொண்டுதான் உத்தரவு போடுவார்கள். அந்தப் பொறுப்பை கலெக்டர்தான் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார். தாசில்தார் சிபாரிசு பண்ணினாலும் பொறுப்பை கலெக்டர்தான் எடுத்துக் கொள்கிறார். அவரே நேராகச் சென்று பரிசீலனை செய்து பார்ப்பது என்பது முடியாது. அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எழுதி அனுப்புவதை வைத்துக் கொண்டுதான் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளுவார். கீழே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளுடைய சிபாரிசுகளை வைத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். வேறு விதமாகச் செய்ய மாட்டார்கள். இதில் அபராதம் போடுவதற்கு ஏன் அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நீதி மன்றத்தான் விசாரணை செய்து இந்த மாதிரி தண்டனை விதிக்க வேண்டும். கலெக்டர் கொடுப்பது தண்டனை அல்ல. அவர் தவறுகள் தொடர்ந்து நடந்தால் உடனே அதைத் தடுக்க நடவடிக்கைதான் எடுத்துக் கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும். இது தண்டனை என்ற வகையில் அல்ல. உடனடியாக லைசென்ஸை ரத்து செய்வது, நிறுத்தி வைப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளத் தான் இங்கே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்டபூர்வமாக அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. கூடியவரையில் கலெக்டர்கள் இந்த அதிகாரத்தைக்கூட உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள். நீதி மன்றத்திற்கே விடுவார்கள். எங்காவது ஜனங்களுடைய சௌகரியத்தை உத்தேசித்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் நேரிட்டால் அதற்கு அனுசரணையாக இருக்கவேண்டும் என்று சட்டபூர்வமாக நாம் இப்போது வழி செய்கிறோம். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதாரிடி பற்றி சொன்னார்கள். இதில் உள்ள சிக்கல்களை கூடிய வரையில் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். கிராமங்களில் உள்ள ரீரிங் டாக்கீசுக்குக் கூட கடைசி ஆட்டத்திற்கு ஏராளமான பேர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கே வருகிற ஜனங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றே இந்த விதிகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. ஆனால் கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர், அனந்த நாயகி அம்மான் ஆகியவர்கள் லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஆவதனால் ஒரு காலவரம்பு வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது உள்ள விதியிலேயே பிரிவு 42-1 இருக்கிறது.

'the licensing authority shall issue to the applicant within two weeks from the date of its receipt a licence in Form 'C' for the period covered by the Chief Electrical Inspector's certificate, or refuse to issue such a licence.'

இதே மாதிரி 106 விதி இருக்கிறது.

"On receipt of the application made under rule 100, the licensing authority shall grant a no-objection certificate in Form 'B' or may refuse to grant the same. He shall also issue an

10th September 1960]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

order approving or not approving the plan of the building to be constructed in the approved site within two weeks after the date of receipt of the application from the applicant. "

ஆகவே இது போன்றவை இருப்பதால் மேலும் விதிகள் வேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Srimathi T. N. Anandanayaki was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER : The question is :

' That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 6.

Mr. SPEAKER : The motion is :

' that clause 6 do stand part of the Bill.'

Sri S. LAZAR : Sir, I move the following amendment :—

" After sub-clause (k), add the following :—

(1) the review of orders passed by the licensing authority the conditions and reasons for which the review may be permitted."

Sir, I have given this amendment solely for the purpose of enabling the licensing authority to review his own orders in certain exigencies. It is the experience of everybody that in all courts or before all authorities where the Civil Procedure Code is applicable, this difficulty does not arise. If there are mistakes, *prima facie* it is open to the authorities concerned to review their own order as per the provisions of the Civil Procedure Code. But, so far as the Cinemas (Regulation) Act is concerned, we have not provided any such regulation. So, it has been the experience of many that whenever any small mistake is being committed by the licensing authority or there is some misunderstanding on the part of the licensing authority, there is no remedy for taking immediate action for rectifying the mistake or defect. In many cases, the licensing authority had necessarily to refer to the Board of Revenue, the appellate authority. I may be permitted to say that there has been obvious abuse of power. Though the licensing authority had the power to decide the matter itself, usually references were made to the appellate authority. If there is any difficulty, it has been provided that the Government should be addressed and they must give the necessary guidance. But, whenever any difficulty is experienced by the licensing authority, he always makes it a point to refer the matter to the Board of Revenue. When the matter was referred to the Board of Revenue, they said

[Sri S. Lazar] [10th September 1960]

that the licensing authority had no power to review the application for review of his order. To avoid all these practical difficulties, I have suggested in my amendment that the licensing authority should also have the power in cases where he has committed mistakes, to review his own order. If it was possible, he should be enabled to rectify the mistakes which were patent. I can understand that in cases where the matter had been taken on appeal, this cannot be done. But there are other cases where the mistakes could be very easily rectified by the licensing authority. This power is necessary. There may be cases where the licensing authority might choose to reject the application for licence. It is not as though that a particular rule is infringed or any such thing. For instance, the rule says that there should not be a shed or any building within a distance of four furlongs. Now, persons who are interested in seeing that a particular cinema proprietor did not get the licence may put up a shed, out of spite, within a distance of four furlongs from the site proposed for the cinema theatre. In such cases, the Tahsildar makes it a point to refer the matter to the Collector who simply rejects the application. Subsequently when the applicant brings to the notice of the authorities concerned that the shed has been put up, only for the purpose of effectively preventing the issue of licence to him and the shed has since been removed and there is no shed there within four furlongs and that land is vacant, the Collector says that he has no authority and the party may take the matter on appeal.

This is a practical difficulty which we are experiencing in the day-to-day administration. After all, this amendment does not involve any complication. What is now provided in the Civil Procedure Code is sought to be vested in the form of a rule. Therefore, I suggest that the Government may accept my amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

கனம் சபா

நாயகர் அவர்களே, கலெக்டருக்குத் தன்னுடைய உத்தரவை புனர் பரிசீலனை செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தமாகும். அப்பிலிலே கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். அப்பிலில் கோர்ட்டு முடிவு பண்ணலாம். கலெக்டர் தான் போட்ட உத்தரவில் தவறுதல் இருக்கிறதென்று தானே மாற்றக் கூடாதா என்பதுதான் கனம் அங்கத்தினர் கேட்பது. தானே மாற்றுவதில்லை. யாராவது ஒருவர் பாதிக்கப்பட்டால் அவர் கலெக்டரிடத்திலே பெடிஷன் போடவேண்டும், அதற்குப் பிறகு கலெக்டர் முடிவு செய்ய வேண்டும். கலெக்டர் முடிவு செய்ததை மாற்ற வேண்டும் என்று மூன்று நாளுக்கு மனுதாரர்கள் கேட்கலாம். அவர்கள் இன்னொரு ரெவியூ பெடிஷன் போடலாம் என்று இருந்தால் முடிவே இருக்காது. ஆகையால் ஒரு முறை உத்தரவு போட்டுவிட்டால் அதற்குமேல் உடனடியாக அப்பீல் செய்து முடிவு செய்வதுதான் நல்லது என்று நம்புகிறேன். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10th September 1960]

The amendment of the hon. Member, Sri S. Lazar, was by leave, withdrawn.

Clause 6 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 be passed. ’

MR. SPEAKER: The question is—

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 be passed. ’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

III. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(1) ELECTION TO THE BOARD OF INDUSTRIES— *cont.*

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that I have received two nominations for election to the Board of Industries. As the number of candidates duly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz. Two, I declare the following two candidates to have been duly elected to the Board of Industries :—

(1) Sri F. Ramachandran.

(2) Sri K. R. Viswanathan.

Now I adjourn the House *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

11-03
a.m.